

Is Europa tijdverspilling?

Grethe van Geffen in VNG Magazine, 14 mei 2004

Verontwaardigd verlaat ik het Viking Restaurant in Kopenhagen. Mijn bedrijf neemt deel in een project met ESF-Equal subsidie samen met Deense, Duitse en Engelse partners. Zojuist hebben we met de projectmanagers om tafel gezeten om dringende zaken door te spreken en daarbij zijn wij Nederlanders door de Engelsen achterlijk genoemd. Achterlijk! U, o geachte lezer, begrijpt dat ik dat niet over mijn kant kan laten gaan. Ik moet een gebaar maken en om te voorkomen dat dat eindigt in huilen, een zwak puntje van me bij boosheid, sta ik demonstratief op en pak mijn biezen.

Waar ging het eigenlijk om? We hadden die dag weinig gewerkt omdat het Engelse vliegtuig vertraging had. De ervaring leert inmiddels dat we niets kunnen besluiten zonder de Engelsen, want die herroepen dan achteraf alles. Dus waren we tot wachten veroordeeld, net nu ik erin geslaagd was een topmanager uit Nederland mee te nemen omdat het transnationale proces zo interessant is. De man uitte zich beleefd, maar aan een half woord had ik genoeg. Daarom drong ik er in het restaurant op aan de volgende ochtend meteen om acht uur aan de slag te gaan, zonder verder tijdverlies. De partners hadden gewoon ja of nee kunnen zeggen op dit verzoek. Echter, de Engelse projectmanager wilde enkele observaties delen over de Nederlandse omgang met 'tijd'. Problemen met reis- en vergadertijden maken immers deel uit van de Europese samenwerking en als Nederlanders daaruit de indruk krijgen dat transnationaal werken niet de moeite waard is, dan zijn zij achterlijk. Ik kon mijn oren niet geloven. Door mijn voortijdige vertrek, op zich natuurlijk een risico, voorkwam ik gelukkig een ernstiger conflict. De volgende ochtend was iedereen er stipt om acht uur en we werkten volcontinu, geheel naar tevredenheid in het licht van de Nederlandse managementnormen.

Ook al maakte ik me boos, het is wel waar dat wij Nederlanders enigszins verkrampt met Europese tijdsbesteding omgaan. Dat leer ik ervan. En van mij leren ze de strakke zakelijke aanpak ;-)

Wie een project start met ESF subsidie, ziet vaak het transnationale deel als bijzaak. Je doet het voor je eigen subsidie; het transnationale is vooral een last, een verplichting. Wat wij hebben geleerd is dat daar juist de grootste uitdaging ligt. Transnationaal werken biedt de mogelijkheid je vanzelfsprekendheden te toetsen en je werkwijze te bezien door ogen van mede-Europeanen. Daar leer je veel van en je wordt er innovatiever door.

Nederlandse gemeenten lopen vanwege de administratieve problemen met ESF-Equal en andere ESF subsidies niet voorop bij het benutten van deze middelen. We kunnen de projecten evengoed zonder deze subsidies doen, de voordelen wegen niet op tegen de nadelen, zo wordt geredeneerd. De transnationale component is echter niet vanuit eigen middelen in te brengen. Hoe irritant soms ook, Europa helpt ons uit te stijgen boven provincialisme.

Reacties: g.vangeffen@seba.nl